

هو الله - اللهم يا الهى و محبوبى و مطلوبى و مقصودى...

حضرت عبدالبهاء

اصلى فارسى

۲۹

هو الله

اللهم يا الهى و محبوبى و مطلوبى و مقصودى ان هذا يوم الاول من الرضوان قد اتى بفرح و سرور و روح و ريحان فالرياح قد هبت و الغيوم فاضت و الشمس اشرفت بفضلك و بسطت ريح الصبا فى هذا الربيع على السهول و الحزون بفيضك المشكور زراية سندسية ينعكس منها ابداع الوان عبقرية مرصعة بحلل الزهور و الاوراق التى تخطف نضرتها الابصار و النسيم رخيم و المعين ثمر و الرّوض اتيق و الايك نضير و الغمام مطير و الكوكب منير بفيض جودك و عطائك فاصبحت الغبراء خضراء بعنايتك و البسيطة جنة الماوى برحمتك اذ اتى يا الهى يومك الرضوان بعظمة و سلطان و كوكبة تملأ الامكان و موكبة من الروح و الريحان و خيم فى قطب الافاق بسطوع انوار الاشراق و ساق جيوشه و بعث جنوده الى المشارق و المغارب فى قطب الجنان فامتلاء قلب احبائك فرحاً و سروراً و انجذبوا بنفحاتك طرباً و حبوراً فقاموا على ثنائك شوقاً و توقاً و سقايم ربهم شراباً طهوراً و لك الحمد يا الهى على ما انعمت و لك الشكر يا منائى على ما اكرمت و لك المن يا محبوبى على ما اعطيت الهى الهى انت المقصود فافتح على وجوه احبائك فى هذا اليوم المشهود ابواب الفضل و الجود و انشر على رؤوسهم شرع الهدى فى السفينة الحمراء و احشرهم تحت راية الفضل و العطاء و انزل عليهم آية التأييد فى قطب الانشاء رب اجعلهم نجوماً باهرة و سرجاً ساطعة و كواكب لامعة و شهاباً ثاقبة حتى يقوموا على خدمة امرك بين خلقك و ايقاد نار محبتك فى قلوب بريتك و نشر آثارك فى بلادك و تربية النفوس فى مملكتك فتمتد فى الأرض مائدة سمائك و يصبح الامكان جنة الابهى بقدرتك و الغبراء

ORIGINAL

AUDIO

غِبْطَةً لِلْخَضْرَاءِ بِفَيْضِ حَكْمَتِكَ . اللَّهُمَّ اجْعَلْ أَحِبَّائِكَ مَلَائِكَةَ سَمَائِكَ فِي أَرْضِكَ وَاصْفِيائِكَ حِزْبَ
مَلَكُوتِكَ فِي مَلِكِكَ هَذَا مِنْتَهَى أَمَلٍ عَبْدِكَ الَّذِي خَضَعَ لِسُلْطَانِكَ وَسَجَدَ بِيَابِكَ وَتَذَلَّلَ لِعِزَّتِكَ وَاكْبَرَّ
بِوَجْهِهِ عَلَى التُّرَابِ لِسُلْطَنَتِكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ .

ای یاران روحانی عبدالبهاء در این دم که کویب عید رضوان از مشرق امکان درخشنده و تابان و جهان
از وجد و طرب در نهایت روح و ریحان جذب و سرور است وله و حبور و تجلی یوم مشکور شادمانی است
و کامرانی روحانی است و وجدانی نغمه و آهنگ است و ترانه چغانه و چنگ از هر جهت آثار فرح
ظاهر و از هر سمت انوار جذب و وله باهر یاران الهی در نهایت شادمانی و اصفیاء رحمانی در منتهای کامرانی
زیرا یوم خروج اسم اعظم است در عراق از مدینه الله به حدیقه نورا و حضرت مقصود در آن یوم مشهود
در نهایت فرح و سرور بودند. لهذا اشراق آن بشاشت ملکوت وجود را احاطه نمود و در آن روز فیروز
اعلاء کلمه الله بر جمیع امکان گشت . پس ای یاران الهی در این عید مبارک باید کل چنان وجد و
سروری نمائید که ملکوت وجود را به حرکت آرید. لهذا عبدالبهاء به بشارت کبری فائز و نهایت تضرع و
ابتهاال را به درگاه جمال ابهی مینماید که جمیع یاران را به روح و ریحان آرد و سرور و شادمانی بخشد ...

